



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3917/2024
24.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ана Поповић, адвокат из ..., против туженог „I TEAM“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Александра Миловановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1633/24 од 28.08.2024. године, у седници одржаној 24.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1633/24 од 28.08.2024. године, у делу којим је потврђено решење о трошковима парничног поступка у односу на туженог, садржано у ставу петом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 3403/20 од 26.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1633/24 од 28.08.2024. године, у делу којим је потврђено решење о трошковима парничног поступка у односу на туженог, садржано у ставу петом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 3403/20 од 26.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3403/20 од 26.12.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезан тужени да тужилци на име накнаде штете у виду мање исплаћене зараде за април, јун и јул 2020. године исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, са припадајућим доприносима, све ближе опредељено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете у виду разлике између уговорене и исплаћене зараде исплати за период од априла 2020. године до новембра 2020. године појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, са припадајућим доприносима, све ближе опредељено у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име неискоришћеног годишњег одмора за 13 радних дана исплати износ од 56.252,42 динара са законском затезном каматом од 28.11.2020. године до исплате. Ставом

четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име разлике између исплаћене и припадајуће отпремнине исплати износ од 45.114,39 динара са законском затезном каматом почев од 28.11.2020. године до исплате. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 1633/24 од 28.08.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 3403/20 од 26.12.2023. године у ставу првом и у делу става петог изреке у односу на туженог. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену у делу става првог изреке, којим је потврђено решење о трошковима парничног поступка у односу на туженог, садржано у ставу петом изреке првостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11...10/23) у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“ бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се разматра правно питање од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите одлука о трошковима парничног поступка, коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебан ревизије.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала

споредна тражења, као и трошкови поступка, не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да тужени ревизијом побија другостепену пресуду у делу одлуке о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може изјавити, у смислу одредбе члана 420. ЗПП, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење, није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић